

44- Truyện Bàn-Đà-La Bị Đọa Làm Ngạ Quỷ Thân Thể Hôi Thối

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong vườn trúc Ca-lan-đà, ở thành Vương xá.

Bấy giờ Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, gần gần giờ ăn, nên đắp y ôm bát vào thành khát thực, rồi trở về chỗ ở. Thọ trai xong, thu xếp y bát và ngồi kiết già dưới một gốc cây để nhập định.

Ngài Mục-kiền-liên thấy một ngạ quỷ, thân thể hôi thối, không thể đến gần. Ngài Mục-kiền-liên bèn hỏi ngạ quỷ:

–Người gây ra nghiệp gì mà bị quả báo thân thể hôi thối không thể đến gần như vậy?

Ngạ quỷ đáp:

–Xin Ngài hãy đến hỏi Phật, Ngài sẽ giải thích.

Bấy giờ Mục-kiền-liên liền đến gặp Đức Phật. Theo pháp thường của chư Phật thì trước hết là phải hỏi thăm:

–Thầy có thấy điều gì lạ chẳng?

Mục-kiền-liên bạch Phật:

–Vừa rồi khi nhập định dưới một gốc cây, con thấy một ngạ quỷ, thân thể hôi thối còn hơn phần người, rong chạy khắp nơi tìm phần tiểu để ăn uống. Bạch Đức Thế Tôn, chẳng hay ngạ quỷ ấy đã gây ra nghiệp gì, mà phải chịu quả báo như vậy?

Đức Phật hỏi Mục-liên:

–Nay thầy muốn biết về việc ấy không?

Mục-kiền-liên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con rất muốn nghe.

Đức Phật bảo Mục-liên:

–Thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích. Thuở xưa, cách nay vô lượng a-tăng-kỳ kiếp, tại nước Ba-la-nại có một vị Bích-chi-phật xuất hiện ở đời. Vị Bích-chi-phật trái cổ, tâm chuyên chú ngồi thiền ở nơi vắng vẻ. Ngài bị bệnh, thầy thuốc bảo phải ăn thịt mới lành bệnh được.

Lúc ấy Bích-chi-phật nghe thầy thuốc nói, liền vào thành, gặp trưởng giả tên là Cát Thiện, để xin thịt trị bệnh.

Trưởng giả bảo vợ là Bàn-đà-la:

–Tôi có việc gấp, ngay bây giờ phải khởi hành, bà ở nhà hãy vị Bích-chi-phật bệnh kia gì thì bà hãy cho thuốc nấy.

Người vợ trả lời:

–Ông cứ lo việc của mình đi, chớ bận tâm việc nhà. Đối với việc ăn uống thuốc men của Bích-chi-phật đã có tôi đảm đương cúng dường.

Nhưng khi trưởng giả ra đi, Bàn-đà-la ở nhà lại sinh tâm tham lam tiếc rẻ, suy nghĩ rằng: “Bây giờ nếu ta bố thí cho ông ấy, thì ngày mai ông ta lại đến nữa. Hạng người gì thật đáng ghét!”. Nghĩ vậy, bà liền bảo vị Bích-chi-phật đưa bát rồi đem vào chỗ khuất, đại tiện vào rồi phủ đậy lên trên, đem trao cho Bích-chi-phật. Khi nhận, vị Bích-chi-phật biết ngay rằng đó là vật hôi thối, liền đổ xuống đất rồi ôm bát đi.

Do nghiệp ác ấy, nên trong vô lượng kiếp, Bàn-đà-la thường đọa vào loài ngạ quỷ, thân thể hôi thối, không thể đến gần, hay ăn phần người mà cho là ngon.

Đức Phật bảo Mục-liên:

–Thầy nên biết, người vợ trưởng giả đại tiện vào bát bố thí cho vị Bích-chi-phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lúc bấy giờ, nay chính là ngạ quỷ này.

Khi Đức Phật nói về truyện nhân duyên của ngạ quỷ ấy, các Tỳ-kheo liền dứt bỏ tâm tham lam bồn sển, nhàm chán sinh tử; có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH